

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1549. usque ad annum 1551 - ... Atque Tabulis
Chronologicis Ab Anno Christi 1000 Usque Ad 1595 ...

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118537

§. 142. Pauli III. summi Pontificis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66584](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66584)

„ non est tumultuaria ejusdem mori-
 „ bundi, & fortasse non integræ men-
 „ tis jussio, „

Sæcul XVI.

A. C 1549

§. CXLII.

Pauli III. summi Pontificis obitus.

Obiit Paulus III. hoc anno Domini
 millesimo quingentesimo quadrage-
 simo nono die decima Novembris, post-
 quam annum ætatis suæ octogesimum
 primum, octo Menses, decemque dies
 expleverat, ac annos quindecim, dies
 que novemdecim D. Petri Cathedram
 gubernaverat. Referunt Scriptores (*),
 quod hic Pontifex, si longior ei vita conti-
 gisset,

Ciaccon. in vñ-
tis Pontif.

tom. 3 p. 537.

Pallav. hist.

Conc. Trid.

l. 11. c. 6. n.

3 & 4.

Sleid. comm.

l. 21. p. 769.

(*) Ne Lector hoc a multis, probatisque
 Scriptoribus memoriæ proditum a Continua-
 tore deceptus existimet, omnino observandum
 censeo, quod hic pro more suo sæpius a plu-
 ribus Scriptoribus quicquam relatam affirmet
 cum tamen non nisi ab unico, eoque suspectæ
 fidei Scriptori narratum esset: hujus rei ex-
 emplum suppeditat præsens relatio, cujus so-
 lus, & unicus Sleidanus mentionem facit: *ho-*
mo monoculus, ut inquit Henricus Schüz in suo
 commentario critico, *natalibus spuris, Reli-*
gione apostata, Calvinistarum Livius, & Hi-
storicus elegans, sed & in elegantiss mendax,
ac Historiæ, & veritatis corruptor.

Sæcul. XVI. *gisset, omnino in Gallia Regis partes tran-*
A.C. 1549. *sisset, nam inde ob cædem Filii Petri Aloysii*
vindictam animo agitasse creditur; cum
hujus necis conscium fuisse Cæsarem
valde graviter suspicaretur (). Fer-*
tur insuper, quod Carolus tum Bru-
xellis agens, cum per quemdam nun-
tium de Pontificis obitu certior factus
esset, literis vix perlectis Philippo Fi-
lio suo, quid novi afferretur, sciscitan-
ti hæc responderit: Romæ mortuus est
quidam affectu apprime Gallus, mox
vero tradita eidem epistola subjunxit:
„ Certus sum, Fili mi! quod, si de-
„ functi Pontificis corpus aromatibus
„ condiendum ejusdem consanguinei a-
„ periri juberent, tria lilia illius cordi
„ insculpta reperirent. „ (**). Post
 Pon-

(*) Hanc calumniam ne ipse quidem Sleidanus, sed solus Continuator impingere ausus est, hanc vero cædem a Cæsarianis fuisse adornatam referunt Scriptores, nullus vero ab ipso Cæsare.

(**) Cum nec Ciaconius, Pallavicinus, nec Sleidanus, quos solos Continuator allegat, imo ne ipsi quidem Sectarii uti Struvius, Heideggerus, Hottingus, Weismanus, & his non absimiles Thuanus, Sarpus, nec alii de hac fabula mentionem faciant, eandem tanquam felicissimum ingenii partum a Continua-
 tore

Pontificis obitum ejus cadaver ad S. Sæcul. XVI.
 Sixti Sacellum deferebatur, ibidemque A.C. 1549.
 tribus diebus expositum & solita pompa
 in Vaticana Ecclesia terræ mandatum
 fuit, atque exequiæ pro more novem-
 diales habitæ sunt; cum vero ob cæ-
 cum erga familiam suam affectum mul-
 tis vitiatus esset nævis, sibi sanguine
 junctorum ingratitude detestabatur,
 atque in postremo ferme vitæ suæ mo-
 mento illa ex Davidis Psalmo verba re- *Psal. 18.*
 petiisse dicitur: *Si mei non fuerint domi-*
nati, tunc immaculatus ero, & emunda-
bor a delicto maximo. Ceterum hic idem
 Pontifex pro ævi sui ratione inter do-
 ctos merito recensendus, elegantiã pror-
 fus carmina conscripsit, pluresque re-
 liquit epistolas eruditione plenas, quas
 ad Erasmus, Sadoletum, aliosque
 subinde dederat. Elucubrabat insuper
 com-

tore enixum admireris, benevole Lector, ma-
 gis tamen absque dubio mirum videbitur, quod
 hunc Pontificem de Gallica Natione adeo be-
 ne meritum Gallus noster Continuator nullis
 omnino elogiis celebret, ejusque virtutes, ra-
 rasque animi dotes, quas omnes pene proba-
 tioris fidei Scriptores (exceptis hæreticis, &
 apostatis Ochino, Vergerio Baleo, & aliis)
 plurimum commendant: rationem vero si de-
 poscis, amice Lector! paucis eam tibi reddo:
 Fuit Romanus Pontifex.

Sæcul. XVI. commentarios in quasdam Ciceronis
A. C. 1549. epistolas.

§. CXLIII.

*Conclave ob quorundam Cardinalium
absentiam dilatatum.*

*Thuan: hist.
l. 6. n. 4.
Duchef. hist.
des Papes
p. 406.*

Cum Cardinales alias de more decima post Papæ obitum die sacra comitia celebrare deberent, nunc nonnisi vigesima octava Novembris die conclave ingredi poterant, id sollicitantibus Gallis Cardinalibus, qui sacrum Collegium importunis urgebant precibus, ut ceteros quoque suæ Nationis Purpuratos jamjam iter aggressos præstolarentur. Ceterum Paceus Cardinalis, cum absque speciali Cæsaris mandato e Tridentina urbe excedere nollet, nonnisi quarta Decembris die advenerat, quem duodecima ejusdem Mensis die sequebantur Cardinales Bellaius, Vindocinensis, Castillionæus, & Guisianus, atque aliquot post diebus Ambasius, Lotharingius, & Borbonius illuc accesserant. Denique præter Madruccium Cardinalem, qui Mantuæ agebat, Tridenti erant Salviatus, Mantuanus (*), Cibo, Augu-

(*) Typi errore irrepsit *Mantuanus*, cum legendum esset, *Joannes Maria Montanus*, nisi